

Preu
de subscripció:
2'50 ptes. l'any
Un número:
10 cts.

EMPORIÓ

PERIÒDIC QUINZENAL

Redacció i
Administració:
**Ateneu
Montgrí**

Any II

TORROELLA DE MONTGRÍ 29 d' Octubre de 1916

Núm. 44

DE LA TERRA

ASPECTES DE TORROELLA

Al retorn de la normalitat de la vida, no podria en *Pons* deixar de rependre aquestes cròniques que parlen de coses que us son tant propies, perque parlen de la nostra terra, perque parlen de casa nostra, perque son fetes amb gran amor, amb devoció filial, amb afany incomparables de veure a la vila nostra com s'ofereix en holocauste amorós a la mare comú a Catalunya.

Les obres que costen suors i fatigues, que signifiquen la virtualitat d'un esforç, un esmerçament d'energies, no son fàcilment oblidades, perque formen consubstancialment la nostra vida.

Ara més que mai hem de reanudar l'obra començada portant en aquesta continuació—que sols podia estrocar la febre d'una lluita épica—la purificació dels sentiments més nobles, l'enfortiment que es guanya en la tregua, aquell agre-dolç del desengany i l'esperança.

Mai empró desengany de la terra catalana, ni dels ideals catalanesos. Sempre esperança pròdiga, sòlidament fonamentada, pregonament viscuda en el valer de la raga nostra, en la vitalitat del treball.

Més que mai ens sentim generosos; més que mai sentim la virtualitats d'una gran puresa d'intenció; més que mai ens sentim *forts*, ens sentim *bons*.

* * *

Veusaquí lo que'n «Pons» vos ofereix en la represa d'aquestes cròniques a **Emporió**.

Comencem de nou, que recomençar quan ja s'ha treballat, es dolç de fer-ho. El primer dia—ara fa dos anys—quan iniciavem l'obra de l' ATENEU i de **Emporió**, deiem que lleuravem la terra per a renovar les capes superiors, remoyent les del subsol més fecundes i més flonjes, més a propòsit per

a que el grà a sembrar hi tingués una millor acullida.

I ja no sols hem lleurat, sino que també hem espartit el grà de sement; ara aquest germina en les entranyes de la terra i ja s'acosta l'hora d'oferrir-nos fruit.

Anem doncs a preparar-nos per a que aquest fruit no's perdi, per a que a ser possible—que ho es—sigui encara més copiós i de superior qualitat.

Parlavem de Torroella, farem un resum esperitual de que s'ha fet; de lo que s'ha de fer encara. Examinarem els *aspectes* de Torroella.

El fet de parlar de lo TEU, amic llegidor, ens fa creure que obtindrem no sols la teva amable benevolencia, sinó que també l'oferta de la teva millor atenció.

PONS

■ ■ ■ ■ ■

LA PREMSA FORASTERA

Palanca insubstituïble dels moviments de la opinió es la premsa periòdica. La catalanització, doncs, de la que 's llegeix a Catalunya, i la declaració de guerra a lo que no sigui catalanitzable, deu ser una de les consignes dels nacionalistes catalans.

De premsa madrilenya diària, no s'en llegeix pas gaire a Catalunya. Treta la *colonia* forastera, que es clar que comprarà els diaris de sa terra, i que treballen per a conservar la hegemonia *madrilenyista* a Espanya, poca gent llegeix en nostres temps els diaris de Madrid. Les cròniques de la guerra europea que estratègues mes o menys *formidables* publiquen damunt «A B C» o «El Debate», son esquer per a fer entrar diàriament dins les arques de aquets periòdics uns quants milenars de *sous* catalans, i prou.

Però encare que no's llegeixi en nostra terra gaire premsa madrilenya, se n'hi llegeix molta, escrita

aquí mateix, amb pensament i sentit ben madrilenyistes.

Es aquella premsa que no s'atreveix a combatre obertament l'ideal catalanesc, però que te feta d'ell la conspiració del silenci. Es aquella premsa que omiteix el parlar de lo nostre, de lo que a Catalunya tant interessa; però que popularitza i dona aire a persones, institucions, i costums quin sentit i actuació son oposats diametralment als interessos del nacionalisme català.

Fins periòdics que pretenen tenir sentit català, i ser orientadors de nostra ànima nacional, adoleixen mes o menys d'aquet defecte. Donen importància excessiva a les cròniques parlamentaries, a lo que pensen?, diuen o escriuen els polítics de Madrid. Alguns, fins nos expliquen els incidents, sempre lamentables, de les corrides de toros, i nos volen fer passar per eminències a còmics i artistes sense importància o a publicistes i escriptors de tres al quarto, únicament perquè tenen un nom estrany o sonor i han nascut fora de casa nostra. Dediquen altres una secció al crim del dia o a la *estrella* de moda. Prescindeixen no obstant de les nostres coses, sobre tot dels records de nostre passat gloriós, sobre el que devem fonamentar nostre present i orientar nostre avenir. No hi veurén casi res que tingui esperit català, i costa de creure que hagin sigut escrits a Catalunya, i que signin del gust de tants catalans.

Més de lo que estém invadits fins a un grau alarmanant, es de setmanaris gràfics madrilenys, a la faïssó del *Blanco y Negro* i *Nuevo Mundo*. Quasi no trobaréu café ni barberia ni casa particular mig acomodada que no os en mostri.

I es que al nostre públic li agraden. Disfruta com una criatura contemplant informacions gràfiques, d'actualitat quasi totes, escullides amb el criteri de popularitzar persones, institucions i entitats a les que res deu agrair Catalunya, i no veu com en aquelles planes no hi troben mai lloc les coses nostres, les que convé fer conèixer i estimar al poble català.

Si la meitat tan solament de lo que inverteix Catalunya en comprar aquests setmanaris madrilenys, ho invertís en favorir algunes de les revistes gràfiques de nostra terra, la *Il·lustració Catalana* per exemple, ¿no es veritat que aquestes podrien estendre més son camp d'acció, abaratir son preu de venda, i augmentar per lo tant el be que fan al

catalanisme donant a conèixer nostres monuments, nostres institucions, nostres homes eminents i les belles encontrades de nostra terra catalana?

JORDI CATALÀ

■ ■ ■ ■ ■

DES DE BARCELONA

LA CASA DE L'EMPORDÀ

La creació d'una entitat genuïnament representativa del esperit de l'empordà en la gran metròpoli mediterrània, era com una mena de necessitat espiritual que sentien ja de temps, tots els bons empordanesos residents a Barcelona.

Necessitat espiritual de tenir entre el cosmopolitisme de la gran urb, un lloc, un reconet si es vol, que fos viva representació del mes alt sentit de la terra, ont tot tingués el perfum dolçíssim de les coses mes típiques i característiques, mes familiars i més estimades. Lloc que servís d'acoblament de la nombrosa colònia empordanesa disgregada, que fos nus de germanor entre tots els fills d'aquelles terres.

I d'aquesta necessitat espiritual, després de vencer amb decisió i fermesa grans entrebancs i de lluitar amb les temences i vacilacions, obstacles naturals que sempre pesen en l'ànim dels organitzadors de tota empresa gran, n'ha brotat esplendorosament l'Ateneu Empordanès.

Creat en temps oportuníssim, l'Ateneu Empordanès malgrat estar encara en formació, compta ja amb mes de trescents socis actius, nombre que segons manifestacions recollides de llavis dels organitzadors, se confia, i ben fundadament, en fer-lo arribar al miler en plaç no llunyà.

Dissabte passat amb motiu d'una audició de sardanes per la cobla de La Bisbal, audició casibé improvisada, l'articulista tingué ocasió al ensemple de visitar l'Ateneu, d'admirar l'hermosa germanor i la gran fervorositat amb que la gentada allí aplegada, ballaba la nostra dansa. Els amplex locals resultaren insuficients; per tots indrets veïeu rotllos, en el saló, en el pati, a l'escala, a la cuina, al voltant de les taules del café, a la biblioteca. Hi veïeu gent de Torroella, de la part de Figueras, de La Bisbal... Tothom era conegut, tothom era allí

amic. Se saludaven fraternalment els uns amb els altres, resplandint els semblants de joia. Joia que arribà al seu punt àlgid, quan per darrera sardana la cobla deixà sentir, en mig de xardorosos aplaudiments, les dolces notes de «L'Empordà».

S'ha dit, i s'ha dit irreflexivament per pluma prestigiosa, i per lo tant convé remarcar-ho, que la creació del Ateneu Empordanés obeïa a consemblants motius que els que crearen el Centre Aragonés, el Círcol Madrileny etz. olvidant que si be l'Ateneu Empordanés té com aquelles entitats la unió dels seus representats per base, no obeeix ni obeeirà mai aquesta unió a injustificats motius de defensa contra possibles agresivitats de la ciutat generosa que 'ls dona treball, ni en perjudici, ni en destorb de les seves ben llegendítimes aspiracions polítiques i econòmiques, com fan subterràniament les al·ludides corporacions. No existeixen tampoc com en aquelles, els motius d'ordre sentimental, ja que 'ls fills de l'Empordà, no s'hi trobaran mai forasters a Barcelona, i apart la nostàlgia de les coses mes íntimes, no sentirán mai l'anyoransa dels cors trasplantats en terra extranya, perquè llur parla es la nostra, llur dansa es la nostra, llurs costums son les nostres, les asprors i fermeses del seu terror, la blavositat puríssima del seu cel i la bravesa del seu mar, son nostres, i tot aixó que constitueix la seva vida i la seva ànima, es també la nostra ànima i la nostra vida.

L'Ateneu Empordanés vingut ben falaguerament a la vida, ha sigut acollit—com l'infant tant temps desitjat—amb amorositat i joia inefables, no sols pels que van infantar-lo, sinó per la gran família empordanesa tota, mereixent també especial benivolença i carinyo de la premsa i entitats barcelonines, a les que s'hi ha associat l'opinió catalana, evidenciant-se aixís l'afecte amb que Barcelona, cap i casal de Catalunya, ha acollit en el seu si, la mes llegendítime representació de la dolça terra empordanesa.

KIK.

• E C O S •

UNA visita feta a l'ermita de Santa Caterina ens sugereix aquest "eco".

Hem de donar una fuetada als que embruten les parets de les sales amb inscripcions i versos més o menys mal fets i algunes vegades indecents.

Nosaltres ja comprenem que, celebrant-se allí, moltes vegades festes que son prometen-ses, en la que hi pren part la família del que ha curat d'una malaltia, o del que arriba sá de les Amériques, vulguin perpetuar, ja que no poden en marbre, en un pam quadrat de paret la data d'aquella festa. Fins aquí seria passador, pero se n'ha abusat tant, que'l que no te llapis ratlla la paret amb un trempaplumes, i allí hi ha «visques i moris» i com diem més amunt, versos indecents.

Nosaltres fem avinent a la junta de l'ermita la necessitat de posar-hi un album, que's lo que's fa en tots aquets llocs. D'aquesta manera, les parets serán sempre netes, doncs qui vulgui perpetuar una fetxa, o se senti inspirat per fer un vers, que demani l'album. De lo contrari s'haurá de fer com en els museus, que fan deixar el bastó; en aquest cas, el llapis.

* * *

S'HAN adelantat, mercés a la pluja, els cap-vespres melangiosos de tardor, cap-vespres humits que impulsen a buscar el repós de una cambra silenciosa ont aném llegend un llibre.

A fora va caient la pluja. La sentim repicar en els vidres del balcó i la seva monótona cadència eits fa beneir el repós d'aquella cambra ont aném desgranant les pàgines del llibre volgut.

María Rulduá de Vilallonga

PLAÇA MAJOR, 5 — Torroella de Montgrí

CONFECIO DE COTILLES • GRAN ASSORTIT • NOVITATS • BARATURA • ESPECIALITAT EN COTILLES A MIDA •

SECCIÓ AGRÍCOLA

- - - RASSES DE BLAT ALTAMENT PRODUCTIVES

A mida que 'ls perfeccionaments agrícols van afirmant-se, se posa mes de relleu la importància que per a l'augment de les cullites revesteixen les classes o varietats de les llavors. Si avans apenes se tenia en compte l'influència que'n els rendiments podia exercir la capacitat productiva d'una varietat, avui en tota classe de cultius, la potencialitat de la raça se reputa com element essencial i's considera factor de gran valúia per a poguer arribar a les màximes produccions en condicions pràctiques i econòmiques.

Llògic i molt natural es que s' haja arribat a reconèixer l'importància que té com a factor econòmic en la producció cerealífera el llinatge de les llavors, seguint-se en aquesta apreciació la que en tot treball de transformació se concedeix al instrument o màquina, ja que idèntic paper representa la llevor en la producció agrícola, qual missió es la de elaborar els elements que la naturalesa posà a sa disposició en l'atmosfera i en la terra per a transformar-los en fruits.

I si en la indústria la capacitat productiva de la màquina es fonament de major quantia per a l'èxit de tota empresa, aixís mateix, en qualsevol classe d'explotació agrícola, en la varietat o raça de llevor hi ha que veure l'agent motor principal que presideix els processos de la producció, als que estan lligats els rendiments dels cultius.

Ens ha fet suggerir aquestes consideracions la lectura d'unes notes que un il·lustrat i competent agricultor acaba d'enviar-nos per a que donem compte dels èxits que ve alcançant des d'alguns anys amb l'ensaig de diferents raçes de blat, que li facilità la secció d'ensajos de llevors, de la revista agrícola de Barcelona «El Cultivador Moderno» i cridessin l'atenció dels agricultors sobre les classes que 'ns senyala com convenientes a propagar, per haber-li fet elevar el percentatge de producció en alt grau, després de experiències cuidades i pràctiques de cultiu meticuloses.

La sistemàtica repetició dels ensajos comparatius amb altres blats del país, li porten conclusió de que serán nombrosos els cassos en que podrán com-

probar els llauradors, que els blats aludits han de permetre arribar a produccions no acostumades i ademés, amb algunes de dites classes, estar en condicions d'evitar perjudicis que les inclemències del temps o de l'atmosfera no està a la mà del llaurador contrarrestar, perque a pesar dels esforços i sacrificis que a tal propòsit inverteix, la resistència de les varietats que cultiva es inferior a la que seria necessaria oposar per a que les sementeres no quedessin castigades.

I exposat lo que escrit queda, passem a donar lleugeres indicacions de les varietats de blat que se 'ns ofereixen com dignes d'ensaig i adopció, per les recomanables qualitats que per a cada una de elles s'han considerat útils redactar.

Blat «Herald del Rhin». Per sa estructura, aspecte i qualitats, pod considerar-se'l entre'ls candeals i blats forts. Es varietat molt productiva; ses espigues un poc aplastades, de 18 i 20 centimetres de llarc, contenen de 80 a 85 grans. Molt rústic i sóbri, s'adapta als terrenys poc favorecuts per la naturalesa i en tots se distingeix per sa gran resistència a la majoria d'enfermetats. La duresa de la palla garantitza, la major part de vegades, contra'l acotxat o encamat i sa resistència a la roia es molt notable. Llargues barbes vesteixen les espigues i adquireixen aquelles color negre quan el blat es arribat a sa complerta maduració. La farina del «Herald del Rhin», es molt notable per sa bona qualitat, de gust superior i blanca i hidrófila.

Si's sega aquest blat després de pendre color el grà, resulta cristallitzat; te en canvi aspecte amorfe o siga *bragado*, com diuen a Castella, si's deixa secar molt abans de sembrar-lo.

Es varietat molt agraïda, aixís es que rebent els cuidados del cultiu i 'is beneficis dels adobs, sos rendiments s'acreixen notablement.

De pocs anys introduït en Espanya, en la majoria de les regions on ha sigut sembrat ha permès comprovar, amb relació a altres blats comuns, sa superioritat, tant pels rendiments, com per ses condicions de resistència als meteors i a les criptògames.

En l'arxipièlag balear, segons l'orgue de la Cambra Oficial de Palma de Mallorca, s'ha posat de manifest aquest últim any que ha sigut ensajat, sa gran potencia germinativa, amacollant i adquirint desenrotllo extraordinari, rendint en alguns cassos produccions de 100 kilograms per un cultiu normal. En altres regions s'ha comportat de modo paregut.

Blat «Atlante».—Altra varietat notabilíssima, encare més exigent en quant a terreny, que'ls demana substanciosos, pro en ells rendeix gran utilitat. Alcança menys desenrotlló i altura. L'espiga es compacta, ben vestida i amb barbes negres. El grà molt pesant, de farina hidrófila, massa curta, pro bon pá. Agraeix molt els adobs, traduïnt-se sa influència en l'augment de les cullites.

Altra varietat de blat, sense barbes, digne d'especial menció, es el blat «Tartaria».

Per sos caràcters, aspecte i qualitats, podria trobar relació de parentesc amb la serie de'ls célebres híbrids, *Japhet* i *Gros bleu* i com aquests molt productiu. De la família dels candeals, es molt sobri, amatarra molt i 's cria en el temps que's cria la cibada; es dir que sembrant-lo a últims d'Octubre o Novembre, se'sega en les regions templades a la primera decena de Juliol. Sa farina blanca i bastant hidrófila, dona molt bon pá amb bastant gluten.

Les tres expressades varietats, que com havém dit, venen essent objecte d'encarecenda recomanació per part del agricultor que les ensaja, han meregut així mateix favorable judici d'altres llauradors que les han sembrat.

La publicació de les precedents notes, creiém han de considerar-les d'oportunitat tots aquells que entri en sos càlculs conèixer les varietats de blat que poden portar un avenç i una millora en el rendiment de sos camps.

R. DE MAS SOLANES

■ ■ ■ ■ ■

ERÓTICA

A UNA XAMOSA AMIGA

*No has trobat cap jove que 't parlés d'amor?
No ha sellat ton rostre, passional besada?
No has sentit encare bategar ton cor
com les ales súbtiles d'aucella engaviada?*

*Si es aixís, amiga, planyívolament,
te dic que be ignores la dolçor de vida:
te dic que vius d'esma i el camí vas fent
d'una primavera tota desflorida.*

*Si es que mai els llavis de cap jovíncel
s'han posat, eucesos, sobre els teus de rosa,
no has pogut, amiga, savorir la mel
que en aquells, Cupido, tendrament hi posa.*

*Quantes mils dolceses un sol bés enclou!
Quantes promences d'una eterna ditxa!
...I per més que's besí mai el cor diu prou;
com més mel li doneu més dolçor desitja.*

*Junts, ben junts els llavis, junts, ben junts els
[dos,
tú i l'aimant, mirant-vos amb veement fixesa;
ell amb els seus braços rodejant ton cos,
tú granment joiosa de trobar-t'hi presa...*

*Oh, si en ton angélic rostre satinat
ni uns eròtics llavis hi han trobat estada,
tú no sabs encare que's felicitat.
¡La suprema ditxa no l'has pas trobada.*

P. CARRERAS SERVIA

■ ■ ■ ■ ■

NOTICIES

Ajuntament.—Sessió de 28 de Setembre.—
Presideix l'Alcalde Sr. Sala i assisteixen els Regidors senyors Creixell, Radressa i Viñas.

S'aproba l'acta de la sessió anterior.

Se concedeix permís al reverent D. Martí Quintana Gibert i a D. Baldomer Borrat per fer obres de reforma en les cases de la seva propietat situades en el carrer de l'Esglesia d'aquesta vila i en el de Santa Agna del barri del Estartit, amb arregio al plànol presentat i demés condicions generals es tablertes.

Se presenta una instancia firmada per el reverent D. Josep Serra Juliol i altres sis vehins de aquesta vila manifestant en la mateixa que el pont municipal del carrer del Riu Ter, está completament obstruït per les terres que arrastren les aigües procedents del torrent de Ullá causant perjudicis an el propietaris fronterisos i demanant al Ajuntament acordi la neteja de la caixa del pont per que les aigües puguin circular lliurement; la Corpora-

ció acorda el nomenament de una Comissió especial composta del Alcalde i senyors Barnés, Creixell i Viñas per a que en vista dels fets denunciats se constituïxin sobre el terreny i proposin al Ajuntament lo més convenient.

A proposta de la Presidència s'entaula discussió sobre l'estat quasi intransitable dels carrers de aquesta vila, degut en general per el mal que hi fan les aigües plujanes sobre tot les que cauen directament del teulat al carrer que son en gran majoria, i en part en l'abandó dels respectius Ajuntaments que desde molts temps no han fet cap obra per l'arreglo dels mateixos. La Corporació amb desig de procedir al arreglo dels carrers i tinguent en compte les disposicions dels articles 72 i 73 de la Llei Municipal, acorda concedir an els propietaris de les cases que no hi hagi canals, un plaç que acabarà el dia 15 de mes de Novembre vinent per a que puguin fer les obres necessaries per la conducció directe de les aigües plujanes desde el teulat al carrer, passat aquest temps l'Ajuntament acordarà l'imposició d'un arbitre an els propietaris que no compleixin aquest acord.

Sessió de 3 d'Octubre

Presideix l'Alcalde Sr. Sala i assisteixen els Regidors senyors Creixell, Roense, Viñas, Galf, Barnés i Hereu.

S'aproba l'acta de la sessió anterior.

Acabant en 30 de Desembre vinent el contracte de la «Compañía Torroellense de Electricidad» per a el suministre de llum públic, s'acorda interessar de la Comissió d'Hisenda l'examen del plec de condicions que va regir en l'última subasta, i demés documents relacionats amb la mateixa i que proposi al Ajuntament lo convenient.

S'acorda també interessar de la Comissió de Foment que presenti el projecte de pressupost del cost de les obres per a cubrir el regadiu al objecte de poguer comensar les mateixes.

Sessió de 10 d'Octubre

Compareixen els Regidors senyors Elías, Roense, Frou, Galf, Barnés i Hereu i presideix l'Alcalde Sr. Sala.

S'aproba l'acta de la sessió anterior.

S'acorda quedar enterat dels comptes del Dipositari del Ajuntament referents als ingressos i pa-

gos verificats durant el mes de Setembre i tercer trimestre d'aquest any, les que importen respectivament 7897'65 ptes. i 8513'40 ptes. la primera, i 8590'23 ptes. i 9614'43 ptes la segona, acórdant-se exposar al públic la segona per 15 dies.

Importantíssima.—Se fan treballs per a organitzar a Torroella un cursat d'Agricultura.

Dimecres passat se reuniren a la Casa de la vila els representants de les forces vives per a apendre acords respecte a tan important assumpte.

El Sr. Folgado digne diputat provincial pel districte doná compte de ses gestions que deixen augurar un bell resultat.

El Sindicat Agrícol cursará la corresponent sol·licitut.

Emporió i l'Ateneu Montgrí se posen decididament i plens d'entusiasme al costat dels organitzadors i esperen que'ls torroellencs sabrán donar-se compte de l'importancia que entranya l'aconteixement que's prepara.

Tindrém al corrent a nostres lectors de tot quant se refereixi a tant interessant qüestió.

Casament.—Dissabte dia 21 del corrent se celebrá a l'església de Montserrat el matrimoni del intel·ligent jove Pere Prat amb la gentil senyoreta Mercé Surós, neboda de nostre bon amic, el culte doctor D. Josep Carreras.

Felicitem coralment a la familia Surós que tantes simpaties té guanyades entre nosaltres i desitjem a la simpática parella una eterna lluna de mel.

Orga nova.—El senyor rector Mossén Narcís Camps, fa treballs per a adquirir una orga per a nostra església parroquial.

Dies passats estigué a Torroella el notable constructor D. Francisco Aragonés per a estudiar el pressupost.

Sembla que podrá portar-se a cap aquesta notable reforma.

Accident.—Dies passats en Josep Costa caigué aparatosament d'una figuera produint-se contusions de consideració.

Afortunadament sembla que ja está refet del manguament.

A Ampuries.—Dijous passat els alumnes de les escoles nacionals de Torroella realitzaren una excursió a les Ruines d' Ampuries.

Excursió escolar.—Dies passats visitaren nostra vila gran nombre d'alumnes de l'escola nacional de Calonge dirigits pel mestre de dita població senyor Moreno.

Els nostres escolars anaren a rebrels, acompanyant-los després per a mostrár-los-hi quan de notable tanca Torroella.

Saludem als ardis excursionistes desitjant que repeteixin la visita.

Casament.—Dijous passat contragué matrimoni en Josep Castells, volgut amic nostre i vis-president de l'Ateneu, amb la bella damisela Caterina Pijoan.

Una llarga i escullida comitiva acompanyá a la simpática parella en tan solemne acte.

Els assistents foren obsequiats amb un lunc en l'Hotel d'Espanya, després del qual sortiren els desposats en viatge de noces.

Recordem els fermes lligams que'ns uneixen amb el jove Castells, per a compendre amb quin interès fem vots per a que una felicitat sens taca aurioli la vida del nou matrimoni.

Desgracia.—Tallant blat de moro, el jove Martí Busquets tingué la dissort de escapsar-se bon troç d'un dit de la ma esquerra.

Naixement.—L'esposa de nostre subscriptor, el distingit advocat D. Ernest Comas, ha donat a llum un robust nen. Desitjem que la joia que ha portat el recent nascut a la llar del nostre amic sigui inacabable.

Del Ateneu.—Segueixen amb gran activitat els assaigs de les diverses seccions de l'Orfeó i de la secció dramática del Ateneu Monigri.

Nou Arbitri.—Per l'Ajuntament s'ha acordat establir un arbitri sobre les fassanes que no tinguin l'aigua canalitzada fins al sol del carrer.

Aixó ha donat lloc a que alguns propietaris hagin fet colocar canals, que per cert eran i son tan necessaries.

Visita.—La setmana passada estigueren a Torroella el molt digne President de la Junta de Conservació de Monuments D. Jeroni Martorell i el jove arquitecte don Isidre Puig.

Feren un acurat estudi de la Porta de Sta. Caterina, prometen proporcionar-nos un informe del estat d'aquella interessantíssima construcció.

El temps.—El temps se presenta sumament variable, alternant els dies de tramontana amb altres que per sa bonansa son impropis de la tardor. Durant la setmana, el Llevant ens ha portat una pluja abundosa favorable a la sementera.

Bendició d'una campana.—Com indicarem en el numero anterior, se celebrá a l'Estartit la bendició d'una campana. Aquesta porta la següent inscripció:

“ LA PUBILLA “

Recort de Pere Coll Rigau, nascut a la Torre Ponsa, batejat en aquesta esglesia de l'Estartit el dia 9 de Març de 1853.

L'acte resultá brillantíssim. Els padrins se mostraren pródics tirant joguines, monedes, confits i fruits secs en gran abundancia.

Desitgem sigui imitada l'acció generosa dels que oferiren la campana.

Premi.—El llorajat poeta Mosse Franciso Viver ha obtingut en els Jocs florals organitzats pel Centre Moral de Girona, el premi ofert per la Societat esperantista d'aquella població al millor treball escrit en esperanto.

Felicitem coralmnt al intel·ligent prebere per tan merescuda distinció.

L'Ateneu Empordanés de Barcelona.—

A la última reunió celebrada per la Junta directiva del Ateneu Empordanés de Barcelona, hi assistí En Salvador Raurich per a donar compte d'una proposició endreçada a donar animació a la vida artística que es proposa desenvolupar l'Ateneu.

Al pendre la paraula, digué dit senyor que tenint notícia de que l'Ateneu se proposa crear una Galeria d'empordanesos il·lustres, hi hauria de figurar l'inspuit mestre figuerenc n'Albert Coló. Que al objecte de solemnizar aquest acte, ell s'ofereix a organitzar una vetllada en record del preuat mestre, desenvolupant una conferencia sobre la significació artística del mateix, importancia i trascendencia de la seva obra com a educador i reformador del gènere de dansa a l'Empordà, etz, qual acte seria il·lustrat mitjansant exemples musicals executats per un escullit octet. Que gestionaria la adquisició d'un facsímil de la làpida commemorativa que es va instal·lar a Figueras en la casa aont va naixer el mestre, amb motiu del solemne festival popular celebrat a l'any 1914 en la nomenada població.

La Junta acordá acceptar aquest oferiment del senyor Raurich son digne e intel·ligent consoci, tasca que baix sa experta direcció, es realitzarà tan bon punt l'Ateneu estigui degudament instal·lat.

MERCAT DE TORROELLA

CELEBRAT EL DÍA 16 OCTUBRE 1916

Blat	de 23 a 24 ptes. quartera
Civada.	de 10'00 a 11'00 « «
Ordi	de 13 a 14 « «
Faves	de 18'00 a 19'00 « «
Esparcet	de 0'00 a 00'00 « «
Favó	de 17'00 a 18'00 « «
Besses.	de 18'00 a 19'00 « «
Mongetes	de 35 a 36 « «
Mill	de 18'00 a 20'00 « «
Blat de moro	de 18'00 a 19'00 « «
Bestiar porquí	de 16'00 a 24'00 un
Oli	de 16' a 17' « el mallal
Ous	de 2'15 a 2'20 « dotzena
Gallines	de 9'00 a 11'00 « parell
Pollastres	de 4'00 a 6'00 « «
Anecs	de 6'00 a 7'00 « «
Cunills.	de 3'00 a 5'00 « «
Oques	de 5'00 a 7'00 « una
Patates	de 4'50 a 5'00 « quintá
Aufals	de 5'00 a 5'50 « «
Carbó vegetal	de 13'00 a 15'00 « càrrega

EQUIVALENCIES: La quartera equival a 80 litres; la càrrega (pes) a 120 kilos; el quintá, a 40 kilos; l'arroba a 10 kilos; el mallal d'oli, a 11'200 kilos o 12'40 litres.

El mallal de vi, 15'48 litres.

Imp. de P. Ribas. — Palafrugell. — Teléfon 362

Representant a Torroella: D. Eduard Vinyas, Carrer de Sant Agustí

**FUERZA VIGOR
Y JUVENTUD DEL
ELIXIR CALLOL**

**GUSTO AGRADABLE
EFECTO RAPIDO**

Formula Aprobada en 1897 por la
REAL ACADEMIA DE MEDICINA
para combatir la **NEURASTENIA,**
ANEMIA y DEBILIDAD GENERAL
Acelera Convalecencias
Venta farm^a y drog^a. Aumenta el Apetito
Pídanse prospectos a Callos- Barcelona

CARNE LÍQUIDA
del Dr. Valdés García de Montevideo
— ES EL MEJOR —
ALIMENTO TÓNICO RECONSTITUYENTE
De venta en todas farmacias.
para **ANEMIA, TÍISIS, CONVALECENCIAS** etc.